

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí dňa 7. júna 2016 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného **L. G.** pre prečin krádeže podľa § 21 ods. 1 písm. b/ k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., o návrhu obžalovaného L. G. na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Trestná vec obžalovaného L. G., vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2To/162/2015, sa tomuto súdu **n e o d n í m a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 10. augusta 2015, č. k. 1T/83/2015-159 bol obžalovaný L. G. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z návrhu na prečin krádeže podľa § 21 ods. 1 písm. b/ k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Za to bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 37 písm. m/ Tr. zák. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. boli obžalovaní L. G. a I. K. povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenej strane spoločnosti Dobré mobily s.r.o. Bojnice, Podzámocká č. 1580/18, IČO: 47404116 škodu vo výške 6.134,83 Eur.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, následkom čoho bola vec predložená na rozhodnutie Krajskému súdu v Trenčíne ako súdu odvolaciemu.

Dňa 23. mája 2016 bol Krajskému súdu v Trenčíne doručený návrh obžalovaného, prostredníctvom jeho obhajcu, podľa § 23 ods. 1 Tr. por. na odňatie veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej pridelenie Krajskému súdu v Bratislave z dôvodu hospodárnosti konania. Uvedený obžalovaný odôvodnil tým, že si lieči zranenie v Rakúskej republike a domnieva sa, že vzhľadom na možnosti jeho mobility je najvhodnejšie, ak jeho vec prejedná najbližší súd, ktorým je Krajský súd v Bratislave. K návrhu obžalovaný pripojil potvrdenie ošetrojúceho lekára, že obžalovaný je kvôli zraneniu pravého ramena práce neschopný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) preskúmal podaný návrh ako aj príslušný spisový materiál a dospel k záveru, že nie sú dané dôvody na odňatie predmetnej veci z jurisdikcie Krajského súdu v Trenčíne a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Inštitút odňatia a prikázania veci v zmysle citovaného zákonného ustanovenia znamená prelomenie ústavnej zásady, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a je výnimočným opatrením. Možno ho aplikovať iba vtedy, ak pre takýto postup existujú dôležité dôvody. Dôležitosť dôvodu pre aplikovanie tohto výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu, musí byť porovnateľná s významom ústavného princípu neodňateľnosti veci zákonnému sudcovi.

Dôležitými dôvodmi podľa ust. § 23 Tr. por. sú predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú náležité zistenie skutkového stavu ako základného predpokladu na zákonné a nestranné prejednanie a rozhodnutie veci. Medzi takéto dôvody patrí najmä vylúčenie všetkých sudcov daného súdu z rozhodovania, uskutočnenie spoločného konania, ak boli podané obžaloby na toho istého obžalovaného na rôznych súdoch, poškodeným alebo blízkou osobou vo vzťahu k obžalovanému je sudca alebo iný zamestnanec súdu, na ktorom bola podaná obžaloba, väčšina svedkov, ktorých treba v súdnom konaní vypočuť, má bydlisko v obvode iného vzdialeného súdu, čím v prípade delegácie dôjde k urýchleniu konania a zhospodárneniu konania (hospodárnosť konania sa posudzuje len z hľadiska výdavkov štátu) a podobne. Zákon teda neuvádza dôvody ani demonštratívne. Je na úvahe súdu, ktorý

rozhoduje o podanom návrhu, či dôvody uvádzané v návrhu považuje za dôležité na to, aby odňal vec konajúcemu súdu a prikázal ju inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Z podaného návrhu vyplýva, že obžalovaný navrhuje odňatie jeho trestnej veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie Krajskému súdu v Bratislave, a to z dôvodu hospodárnosti konania, nakoľko v Rakúskej republike si lieči svoje pravé rameno. Z podaného návrhu ako aj z lekárskeho potvrdenia najvyššiemu súdu nevyplýva, že by bol obžalovaný v Rakúskej republike hospitalizovaný, ale obžalovaný tam dochádza za odbornými vyšetreniami svojho zranenia. Rovnako najvyšší súd nemá preukázané, že zraneným ramenom je natoľko znížená mobilita obžalovaného, aby bolo najvhodnejšie prikázať jeho vec inému súdu.

Najvyšší súd po vyhodnotení všetkých okolností prípadu konštatuje, že neexistujú žiadne také skutočnosti, ktoré by zakladali tak dôležitý dôvod, aby mohla byť trestná vec obžalovaného príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa. Ak by najvyšší súd vyhovel návrhu obžalovaného, došlo by k porušeniu jeho práva na zákonného sudcu.

Preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 7. júna 2016

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Gabriela Protušová